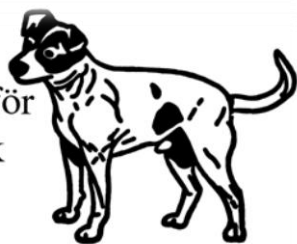

Rasklubben för
dansk-svensk
gårdshund

Modifierad vid RDSG-årsmöte 2017-02-25

AVELSREKOMMENDATIONER

I arbetet med RAS har en översyn av avelsrekommendationerna gjorts och dessa har modifierats något mot bakgrund av detta arbete. De avelsrekommendationer som nu gäller för rasen beskrivs nedan. Rasklubben för dansk-svensk gårdshund (RDSG) har antagit en målsättning med avelsverksamheten liksom rekommendationer för hur den bör bedrivas för att befrämja genetisk sundhet. Vidare gäller Svenska Kennelklubbens (SKKs) grundregler för hunduppfödning.

Den övergripande målsättningen är att bevara den dansk-svenska gårdshunden som enfrisk, alert, duglig, vänlig och tillgänglig gårds- och sällskapshund med den, sedan gammalt dokumenterade, rastypiska exteriören.

Avelsarbetet ska bedrivas så att de rastypiska egenskaperna bevaras och den genetiska variation som rasen besitter inte utarmas. Aveln ska bedrivas utan inkorsning av andra raser. Endast fysiskt och mentalt friska djur ska användas som avelsdjur. Inavelsökningen i beståndet och förlusten av genetisk variation ska minimeras.

Minimerad inavelsökning

Avelsdjur ska väljas så att inavelsgraden hos avkomman blir så låg som möjligt och får inte överskrida SKKs rekommenderade 6,25 procent. Vid beräkning av inavelsgrad hos enskilda individer är fem led ett minimum.

Bibehållen genetisk variation

Aveln bör planeras så att förlusten av genetisk variation inte sker onödigt snabbt. Strävan bör vara att öka andelen friska och sunda individer i beståndet som får valpar. Äldre, friska hanar som ännu ej reproducerat sig bör prioriteras i avelsarbetet. Tikar som ännu ej fått valpar bör prioriteras.

Genetisk variation förloras med snabba generationsskiften – alltså när föräldradjur är unga. Tiken ska vara minst 24 månader när hon paras första gången, hanen ska vara minst 24 månader men kan gott vara väsentligt äldre så att hans egenskaper kunnat utvärderas och snabba generationsskiften undviks.

Antal avkommor per avelsdjur

Avel där enskilda individer får många avkommor ska undvikas eftersom en sådan så kallad matadoravel utgör ett av de största genetiska hoten mot hundraser. Enskild hanhund eller tik ska ej lämna fler än 30-35 valpar. Det är även viktigt att följa i vilken utsträckning avkommor används i aveln. Ett överanvändande av individer som är nära släkt bör undvikas. Sådan avel

riskerar att sprida skadliga, recessiva (vikande) anlag i populationen samt att reducera den genetiska variationen.

Tikar får erhålla högst 5 kullar (i enlighet med SKKs bestämmelser). Parning mellan samma tik och hane ska ej lämna mer än 10 avkomor. Fler avkomor i genomsnitt per hanhund jämfört med genomsnittet hos tikar bör undvikas. En överrepresentation av avkomor från det ena könet ökar generellt hastigheten med vilken genetisk variation förloras.

Hälsokrav

Generella hälsokrav

Endast mentalt och fysiskt friska djur får användas i avel enligt SKKs grundregler (avelsetik) § 2:1–2:7. Vid defekter och sjukdomar där arvs gången bedöms kunna vara autosomal recessiv (d.v.s. när två vikande anlag behövs för att defekten/sjukdomen ska visa sig hos avkomman) gäller samma rekommendationer som för Legg Perthes (se nedan). Vid defekter och sjukdomar som har förmodat ärftlig orsak iaktas försiktighet när det gäller att använda nära släktingar till djur som visar defekten/sjukdomen i avels arbetet.

Sjukdomsspecifika krav

Höftledsdysplasi

Avelsdjur ska vara höftledsröntgade och bedömda A, B eller C (eller u.a. enligt gamla systemet) och utan annan anmärkning om defekt på höfterna.

Vid höftledsdysplasi grad C, skall det andra föräldradjuret vara bedömt med A eller B (eller u.a. enligt gamla systemet) samt skall kullens preliminära HD-index vid parningstillfället vara minst 100.

Vid parning med utländsk hund gäller att avelsdjuret ska vara höftledsröntgad och bedömd A eller B.

Hundar som visar symptom, oavsett HD-grad, får ej användas i avel.

Ett hälsoprogram nivå 2 finns sedan år 2010 hos SKK för dansk-svensk gårdshund och detta innebär att endast avkomor efter hundar med redovisad höftledsstatus kan registreras hos SKK.

Legg Perthes

Hundar med Legg Perthes ska ej användas i aveln. Hundar med ett eller flera helsyskon som uppvisar Legg Perthes ska ej användas i aveln. (Helsyskon är individer med samma föräldrar oavsett om de är födda i samma kull eller inte.) Hundar som givit avkomma med Legg Perthes ska ej användas i aveln.

Patellaluxation

Djur med patellaluxation eller som är opererade för patellaluxation ska ej användas i aveln.

Navelbräck

Djur med navelbräck av en sådan omfattning att bräcket ej försvinner utan måste opereras ska ej användas i aveln.

Epilepsi

Djur med epilepsi ska inte användas i aveln. Detta oavsett form av epilepsi samt när och hur den har uppstått under hundens liv.

Bett

Avelsdjur ska ha saxbett eller tångbett.

Tänder (medfött)

Avelsdjur får maximalt sakna tre tänder. Om ena avelspartnern saknar 1-3 tänder måste den andra avelspartnern vara fulltandad.

Ögon

Hundar med PRA (progressiv retinal atrofi) ska inte användas i avel. För släktingar till drabbad hund följs samma rekommendationer som för Legg Perthes.

Övriga sjukdomar/defekter

Hundar som drabbas av andra defekter eller sjukdomar än ovanstående, som är ärftliga eller förmodas vara ärftliga ska inte användas i avel.

Mentalitetskrav

Endast mentalt friska hundar ska användas i aveln. Mentalbeskrivning (MH) och beteende och personlighetsbeskrivning (BPH) av hundar uppmuntras starkt.

Exteriöra krav

Avelsdjur ska ha erhållit minst Very good i kvalitetsbedömning på utställning vid tidigast 18 månaders ålder. För hundar utställda år 2010 eller tidigare gäller att avelsdjur ska ha erhållit lägst en 2:a i kvalitetsbedömning. Hundar utställda före 2012-01-01 uppfyller de exteriöra kraven om de har erhållit "Good" i kvalitetsbedömning.

Undantag

Undantag från rekommendationerna ovan kan göras om den genetiska "vinsten" med att använda en viss hund bedöms mycket stor och att den överväger riskerna med spridning av anlag som ger fysiska, mentala eller exteriöra defekter. Vid önskemål om att använda hund som inte motsvarar rekommendationerna skall skriftlig förfrågan göras till rasklubben som sedan i samråd med avelsråd och avelskommitté avgör vad som är allvarligt respektive tolererbart i förhållande till den genetiska vinsten med den specifika individ som önskas användas.

Krav för hjälp till uppfödare med valpförmedling, avelsråd, annonsering

Rasklubben har en omfattande service till uppfödare vad avser hjälp med att hitta lämpliga köpare (valpförmedling), avelsrådgivning, annonsering om valpkullar på klubbens hemsida. All denna service är kostnadsfri. Uppfödare får även annonsera i klubbtidningen till en låg kostnad, möjlighet att ge gåvomedlemskap till valpköpare till en kraftigt subventionerad avgift (halva avgiften vilket i praktiken innebär självkostnadspris), möjlighet att köpa informationsmaterial till subventionerat pris, med mera. För att få tillgång till denna hjälp krävs att uppfödaren följer rasklubbens avelsrekommendationer samt de etiska rekommendationerna.

Detta innebär att samtliga hundar (såväl tikar som hanar) som uppfödaren har avelsrätt på (fullständigt eller via foderavtal) ska uppfylla rasklubbens rekommendationer när de används i avel i egen eller annan persons uppfödning. När det gäller användning av hanhund i ett land utanför Sverige gäller det aktuella landets rekommendationer även om tiken inte uppfyller den svenska rasklubbens rekommendationer, så länge tiken ifråga inte är svenskregistrerad eller svenskägd och valparna inte registreras i Sverige. Vidare ska de förhållanden hundarna hålls under inte avvika från de etiska rekommendationerna.